32. neděle v mezidobí
10. listopad 2019
Číslo 45.
Ročník XIV.

ANGELUS

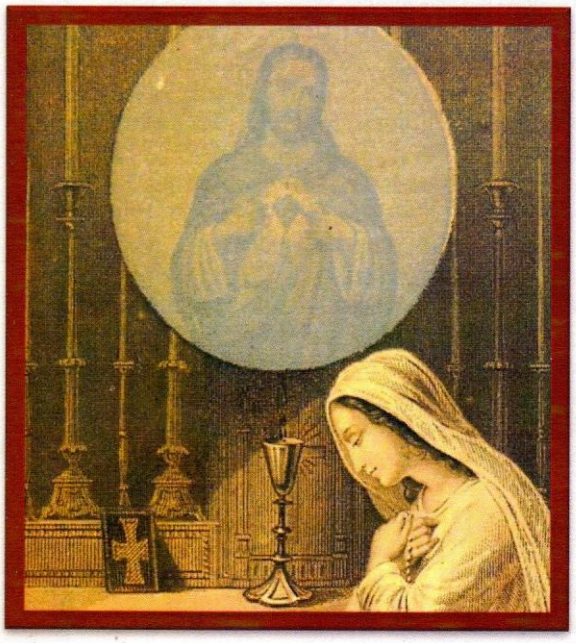
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Kéž pronikne k tobě má modlitba, nakloň svůj sluch k mému volání, Hospodine!

1. čtení: 2 Mak 7,1-2.9-14 2. čtení: 2 Sol 2,16 - 3,5
Ev.: Lk 20,27-38

Žl 17 **Až procitnu, Hospodine, nasytím se pohledem na tebe.**

DOTÝKAT SE ŽIVÉHO KRISTA

Eucharistická oběť je sama o sobě zaměřena na důvěrné spojení nás věřících s Kristem skrze svaté přijímání.

Jan Pavel II. v encyklice „Ecclesia de Eucharistia" píše, že *církev nedostala eucharistii jako dar jeden z mnoha, byť velmi cenný, ale jako dar par excellence, jako nevýslovný poklad, z něhož církev žije.*

Díky eucharistii vstupujeme do prostoru nesmírné Boží lásky. To, co se jednou uskutečnilo na Kalvárii, se zpřítomňuje nyní v každé mši svaté. Mít účast na eucharistii znamená dotýkat se živého Krista, který pro nás prolil svou Krev, přinesl dokonalou oběť vykoupení a zároveň nám vysloužil dar zmrtvýchvstání a dar Ducha Svatého.

Ve mši svaté probíhá dialog lásky mezi Otce a Synem, do něhož jsme zapojení i my. Otec posílá Syna, aby z lásky obětoval sebe sama na vykoupení lidí. Syn projevuje Otci i lidem lásku do krajnosti, kdy jde ve své poslušnosti až na kříž. Otec jeho oběť přijímá se zalíbením a odpovídá na ni darem zmrtvýchvstání. Ale i my, lidé, jsme pozváni vstoupit do tohoto dialogu lásky. Přinášíme na oltář své dary: chléb a víno – plod země a lidské práce, do nichž chceme vložit sebe sama celé. Bůh naši oběť přijímá a spojuje ji s nejvyšší obětí svého Syna tak, že náš chléb a víno jsou proměněny v Tělo a Krev Božího Syna. My přinášíme jen chabé dary, ale sám Bůh je proměňuje a vkládá nám do rukou dar jeho důstojný – svého milovaného Syna. To ale ještě není všechno. V eucharistii jsme pozváni, abychom se důvěrně spojili s našim božským Spasitelem, jak říká Jan Pavel II. ve zmíněné encyklice: *Eucharistická oběť je sama o sobě zaměřena na důvěrné spojení nás věřících s Kristem skrze přijímání: přijímáme toho, který se za nás obětoval, jeho tělo, které za nás vydal na kříži, jeho krev, kterou prolil za mnohé na odpuštění hříchů, abychom měli v sobě život. A ještě více, můžeme říci, že nejen každý z nás přijímá Krista, ale také Kristus přijímá každého z nás. Uzavírá s námi své přátelství.*

Jaká by měla být naše odpověď na Boží přátelství, v němž se nám zcela daruje? Jaké místo dáme našemu příteli ve svém životě? Bude to vděčnost, nebo lhostejnost? Slova Pána Ježíše sestře Faustyně, kdy si stěžuje na lidskou nevděčnost, by nás neměla nechat v poklidu:

Ach, jak mě bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání. Čekám na duše, a ony jsou ke mně lhostejné. Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří. Chci je zahrnout milostmi – ony je nechtějí přijmout. Jednají se mnou jako s něčím mrtvým, a přece mám Srdce plné lásky a milosrdenství. Jak je veliká lhostejnost duší za tolik dobroty, za tolik důkazů lásky, mé Srdce zakouší samý nevděk (...); na všechno mají čas, jenom nemají čas na to, aby přišly za mnou pro milosti (...). Tolik výhrad, tolik pochybností, tolik opatrnosti.

Nechtějme zůstat nevděční, ale chtějme se učit od naší Paní, jak přijmout a odpovědět na Boží lásku. Jak to dělala ona? Její postoj srdce můžeme vyčíst z jejího chvalozpěvu magnificat (Lk 1,46-55). Za prvé děkuje a velebí Hospodina. Nepovažuje své vyvolení za samozřejmost, ale za dar, za který vroucně děkuje. Za druhé nic si nenárokuje, spíše sebe sama považuje za nepatrnou služebnici. A za třetí „vše uchovává ve svém srdci a rozvažuje o tom", čili bedlivě si všímá, jak Bůh působí v jejím životě, aby nic z toho nevděčně neopomenula.

Ani my nic neopomínejme. Uchovávejme si ve svém srdci stále živou paměť na všechno, co pro nás Pán vykonal a stále koná. Nedovolme, abychom zvlášť při svatém přijímání, kde se nám Ježíše dává jako nejbližší přítel a my se ho přímo dotýkáme, byli vůči němu chladní a lhostejní. Jak se dává on nám, odevzdávejme se i my jemu.

Jako praktický návod nám může posloužit myšlenka z duchovního deníku mystičky Gabriely Bossisové. Pán Ježíš jí dává radu: *Rozděl si svůj den na tři části. Ráno po probuzení se odevzdej Otci Stvořiteli, který ti dává svého Syna jako pokrm. Po mši svaté se daruj Synu, který je v tobě. Usínej v Duchu Svatém, který je láska.*

www.immaculata.minorite.cz

Žít ve spojení s Ježíšem

Jak pečovat o nejdůležitější vztah v našem životě

Určitě jsme již slyšeli slova, že křesťanská víra, to není jen soubor příkazů a zákazů, ale především vztah člověka k Bohu, který narozením Božího Syna dostal konkrétní jméno: Ježíš. Jak o tento vztah pečovat?

K tomu nám může dobře posloužit věta z duchovního deníku Gabriely Bossisové, kde ji Pán Ježíš na otázku, co znamená žít ve spojení s ním, říká: „Znamená to myslet na mne. Povídat si se mnou jako

s nejlepší přítelem, hledat mé zájmy, trpět za mou věc, starat se o mé království, pamatovat na mé utrpení." Zkusme se na toto Ježíšovo přání blíže podívat.

Myslet na mne. Když máme někoho rádi anebo jsme někomu za něco vděčni, tak je zcela přirozené, že na něho myslíme a přemýšlíme o tom, co pro nás udělal a co krásného ještě spolu zažijeme. Stejně tak se to patří i ve vztahu k našemu Spasiteli. Vždyť pro nás nasadil svůj život. Proč bychom měli být tak nevděční a ani si na něho nevzpomněli?

Povídat si se mnou jako s nejlepším přítelem. Pán Ježíš má otevřené srdce pro každého, nikdo mu není lhostejný, ani ten nejhorší hříšník. On sám o sobě řekl, že je dobrý pastýř, který dává život za své ovce. A jeho nepřátelé ho dokonce nazvali „přítel celníků a hříšníků". Náš Přítel si přeje, abychom získali poklad nejcennější, kterým je život věčný, a je ochoten pro to nasadit i vlastní život. Pěkně to říká Sirachovec: „Věrný přítel je k nezaplacení, ničím nelze vyvážit jeho cenu" (Sir 6,15). A Pán Ježíš nejen, že je ochoten nasadit svůj život za každého z nás, on už to udělal – svou obětí na kříži a svým zmrtvýchvstáním nám otevřel nebe a nabízí nám život věčný. Jak musí být pro něho zraňující, když si jeho přátelství neceníme! A naopak, jakou bude mít radost, když jeho – dobrého Přítele – budeme zvát do svého života a nebude nic, o čem bychom mu řekli: „Do toho mi nemluv!"

Hledat mé zájmy. Náš Přítel – Ježíš není jen obyčejný lidský kamarád, on je také pravý Bůh, a tedy ten, kdo stvořil všechno, svět i člověka v něm. On ví nejlépe, jak prožít život, aby měl hluboký smysl. A proto nás zve, abychom hledali jeho zájmy a byli jeho nástroji v tomto světě. Vždyť nepřišel, aby svět odsoudil, ale aby lidi zachránil (Jan 12,47). Nyní zve i nás, abychom s ním spolupracovali a pomohli i jiným najít život v plnosti.

Trpět za mou věc. Jak víme z vlastní zkušenosti, perspektiva věčného života je pro lidi obvykle tak vzdálená, že nechtějí tomu moc obětovat. Spíše je zajímá, jak si užít života tady a teď. Apoštol Jakub hovoří o „světě", který je v nepřátelství s Bohem, a tento svět nás pokouší, abychom se pro vidinu pozemského zisku vzdali přátelství s Ježíšem: že prý je staromódní, že prý je náročný, že prý nám nepřeje, že prý nám nemůže nijak být užitečný... Ježíšův učedník zde může zažít těžké chvilky. Avšak stojí za to zůstat věrný a vydávat Ježíšovi svědectví, jak svým životem, tak svým slovem. Ostatně Ježíš neříká, že kdo jde za ním, bude mít na růžích ustláno. Naopak říká, že kdo chce jít za ním, ať vezme svůj kříž a následuje ho. Vždyť i jeho pronásledovali, proč by se utrpení mělo vyhnout zrovna nám? V utrpení ať jsou nám povzbuzením jeho slova: „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět" (Jan 16,33).

Starat se o mé království. Znova jsme nuceni uvažovat o tom, pro co žijeme. Je to něco hlubokého, co v sobě nese otisk opravdové lásky a tím i odměnu věčnosti? Anebo se pachtíme jen za prázdnými pomíjejícími pozemskými věcmi? Pán Ježíš nás v horském kázání vybízí, abychom si nedělali příliš velké starosti o to, co budeme jíst, co budeme pít a do čeho se budeme oblékat, protože náš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujeme. Zdůrazňuje nám však, abychom při svým každodenních úkolech nepřestali Bohu důvěřovat a neztratili ze zřetele jeho království, protože ono je nejcennější. Říká: „Hledejte především Boží království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno" (srov. Mt 6,33).

Pamatovat na mé utrpení. Kvůli vnější činnosti, byť pro našeho Přítele, by se nám mohlo stát, že zapomeneme na samotného Přítele. Proto nás opět vrací k sobě a připomíná nám, že nás miluje a že pro nás mnoho vytrpěl. Jeho láska není prázdné slovo, ale byla prověřena ohněm utrpení. Jestli chceme vědět, jak moc našemu Příteli opětujeme jeho lásku, všimněme si, jak reagujeme v situacích, kdy trpíme. Vzpomínka na Ježíše, který nás neopouští v našem utrpení, ať je nám posilou. Využijme tyto situace jako příležitost být s Ježíšem jako přítel na jeho křížové cestě. Sirachovec říká: „Máš-li se dobře, sotva objeviš pravého přítele, ale povede-li se ti zle, nepřítel se neutají" (12,8). Kéž bychom se v situacích, kdy náš Přítel Ježíš je pronásledován, ukázali jako jeho dobří přátele.

www.vira.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 10. 11. do 17. 11. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
32. neděle v mezidobí **10. 11.** **sbírka na Charitu**	**Hustopeče**	**8:00**	Ke cti sv. Huberta a za živé a † myslivce
	Černotín	**9:30**	Za † Marii Alánovou, manžela a živou a † rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † Josefa Valentu učitele hudby a varhaníka, manželku, syna a dvo
Pondělí **11. 11.** *sv. Martin, památka*	**Heřmanice**	**16:30**	Na úmysl dárce
Středa **13. 11.** *sv. Anežky České, svátek*	**Černotín**	**16:30**	Za živou a † rodinu Rýparovu a Humplíkovu
Čtvrtek **14. 11.** *sv. Mikuláš Tavelič*	**Bělotín**	**16:30**	Za † Matěje Greše, živou a † rodinu a dvo
Pátek **15. 11.** *sv. Albert Veliký*	**Hustopeče**	**16:30**	Za Karla Fabíka, otce, dvoje rodiče, živou rodinu a dvo Za Jiřinu a Františka Pavelkovy, dvoje rodiče, živou rodinu a dvo
Sobota **16. 11.** *sv. Markéta Skotská*	**Černotín**	**16:00**	Za živé a † farníky
33. neděle v mezidobí **17. 11.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Zdenku a Roberta Váhalovy, syna Svatopluka a živou rodinu
	Bělotín	**10:00**	Za † maminku Mariánu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrid Pospíšilovou, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	**15:00**	Za Karla Humplíka, manželku, za Zdenku Lipovskou a dvo

Ohlášky:

- Modlitební společenství bude ve čtvrtek v 18 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- Žehnání čtyř nových zvonů pro kostel sv. Šimona a Judy ve Špičkách se uskuteční v neděli 17. listopadu v 15 hod. Mši svatou bude celebrovat olomoucký arcibiskup Jan Graubner a při této bohoslužbě budou požehnány zvony: 1) Panna Maria Nanebevzatá 2) sv. Šimon a Juda 3) sv. Cyril a Metoděj 4) sv. Josef. Všichni jste srdečně zváni.
- Knížku „Evangelium na každý den 2020" si můžete zakoupit v sakristii za 100,- Kč.
- Kalendáře na rok 2020 si můžete zakoupit v sakristii za 55,- Kč.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.